

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/618/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114212555
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114212555.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa č. 24, IČO: 36 866 598, proti odporcovi F. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom v A. A., W. č. XX, v konaní o zaplatenie 15309,82 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 15C/40/2014-109 zo dňa 18. 06. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 791,79 €, z ktorých je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 62,16 €, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, z r u š u j e a v e c v r a c i a okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 15309,82 € s príslušenstvom titulom dlžnej sumy splátkového úveru, podľa ustanovenia § 96 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom v celom rozsahu zastavil; o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2, veta druhá O. s. p. tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 791,79 €, z ktorých je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 62,16 €, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia; zároveň s poukazom na § 11 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku za návrh vo výške 909,31 € navrhovateľovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., Košice.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že navrhovateľ vzal pred prvým pojednávaním späť návrh na začatie konania, ktorým sa od odporcu domáhal zaplatenia 15 309,82 € spolu s 13,95 % ročným úrokom zo sumy 11 555,79 € od 23. 11. 2013 do zaplatenia, 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 11 555,79 € od 23. 11. 2013 do zaplatenia, z dôvodu uzavretia dohody o mimosúdnom vyriešení sporu, preto konanie v zmysle § 96 ods. 1, 3 O. s. p. zastavil. Navrhovateľ pôvodne v návrhu na začatie konania žiadal priznať trovy vo výške 1 706,61 €, tieto sa počas súdneho konania navýšili na 2 492,90 €, pričom pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 918,50 € (po späťvzatí návrhu sa navrhovateľovi vráti 909,31 €) a z trov právneho zastúpenia 1 312,- € (3 úkony právnej služby po 320,34 € z výpočtového základu 15 309,82 € za 1/prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2/doplňujúce podanie a 3/späťvzatie návrhu na začatie konania, za 1 úkon právnej služby vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny - 4/ zastúpenie na odročenom pojednávaní po 80,09 € + režijný paušál vo výške 32,86 € - 2x po 8,04 € a 2x po 8,39 €, cestovné náhrady v celkovej výške 98,23 € za cestu vykonanú z Piešťan do Banskej Bystrice a späť na pojednávanie dňa 31. 03. 2015 pri počte 340 km pri základnej náhrade vo výške 0,183 za 1 km a priemernej spotrebe 8,9 l na 100 km, náhradu za stratu času

vo výške 139,80 € dvakrát po 128 minút - cesta na pojednávanie a späť - desaťkrát po 13,98 € za každú aj začatú polhodinu; trovy právneho zastúpenia spolu s 20 % DPH 262,40 € predstavovali celkom sumu 1574,40 €. Vzhľadom na uzatvorenú dohodu medzi navrhovateľom a odporcom o uznaní záväzku a o splátkach, podľa ktorej si navrhovateľ uplatní náhradu trov konania len vo výške 791,79 €, navrhovateľ žiadal v späťvzati návrhu vrátiť časť zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 909,31 €, žiadal priznať náhradu trov konania vo výške 1 nevráteného súdneho poplatku 4,59 €, a trovy právneho zastúpenia namiesto dohodnutých 787,20 € (1 zo sumy 1574,40 €) žiadal priznať len vo výške 62,16 €. Súd späťvzatiu vyhovel odvolaním napadnutým uznesením.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 791,79 €, z ktorých je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 62,16 €, podal včas odvolanie odporca. Uviedol, že sa s advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom dohodli už dávno pred súdnym pojednávaním. V apríli 2015 odporca uhradil prvú splátku požadovaného dlhu, a tak nevie, prečo by mal platiť sumu 62,16 €, keď súd nakoniec nekonal, pričom sa dohodli mimosúdne. Odporca zbytočné peniaze nemá, pretože s manželkou spláca pôžičky aj exekútorov, majú tiež zrážky zo mzdy a nemajú z čoho ani žiť, keďže žijú v podnájme a ten treba tiež platiť.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu napriek jeho doručeniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

V zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

V zmysle platnej právnej úpravy súd je povinný svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodniť; § 157 ods. 2 O. s. p. stanovuje presný postup súdu pri odôvodnení rozsudku (aj uznesenia - § 167 ods. 2 O. s. p.); súd má uviesť, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne má vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; má dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Iba rozhodnutie, ktoré dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu, je odvolacím súdom preskúmateľné a umožňuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie preukazuje správnosť rozhodnutia, je prostriedkom kontroly postupu súdu pri jeho vydávaní; z odôvodnenia rozhodnutia musí byť dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k rozhodnutiu formulovanému vo výrokovej časti; nestačí len odkazovať na určité zákonné ustanovenia; úlohou súdu je vysvetliť účastníkovi konania, ako relevantné právne normy aplikoval na posudzovaný prípad; toto vysvetlenie má byť pokiaľ možno stručné, ale najmä logické a zrozumiteľné. V rozpore s § 157 ods. 2 O. s. p. je nielen úplný alebo čiastočný nedostatok dôvodov rozhodnutia, ale aj existencia nesúlady medzi výrokom rozsudku a jeho odôvodnením, ako i nesúlad medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami.

Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, pretože sa mu tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov, a teda možnosť riadne konať pred súdom. Takéto pochybenie súdu je vadou, pre ktorú odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu musí vždy zrušiť (§ 221 ods. 1 O. s. p.) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V zásade ide o vady, ktoré sú porušením základného práva účastníka na spravodlivý proces, zaručený v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania po jeho doplnení domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu 15 309,82 € spolu s 13,95 % ročným úrokom zo sumy 11 555,79 € od 23. 11. 2013 do zaplataenia, 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 11 555,79 € od 23. 11. 2013 do zaplataenia, ako aj náhrady trov konania titulom nesplateného úveru, poskytnutého na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13. 10. 2008. Odporca uviedol, že je

dlhodobo v zlej finančnej situácii, na splátky dlžnej sumy nemá, s rodinou prišli o bývanie a musia platiť podnájom; platy majú aj s manželkou nízke, aj z tých im vykonávajú zrážky, pričom platí aj iné pôžičky. Pojednávanie dňa 31. 03. 2015 súd na žiadosť osobne prítomného právneho zástupcu navrhovateľa pred jeho zahájením odročil za účelom mimosúdnej pokonávky na termín 30.04.2015; následne na písomnú žiadosť navrhovateľa s oznámením o mimosúdnej dohode súd zrušil aj tento termín a odročil pojednávanie na neurčito. Dňa 20. 05. 2015 navrhovateľ vzal svoj návrh späť z dôvodu uzavretia dohody o mimosúdnom vyriešení sporu s odporcom, v ktorom zároveň navrhol rozhodnúť o vyčíslených trovách konania; dohodu však súdu nepredložil.

Okresný súd rozhodol odvolaním napadnutým uznesením o zastavení konania, o vrátení kráteného súdneho poplatku za návrh na začatie konania navrhovateľovi a o trovách konania.

Odvolací súd vo vzťahu k napadnutému výroku uznesenia prvostupňového súdu zistil také procesné i vecnoprávne nedostatky, ktoré majú za následok jeho nepreskúmateľnosť v dôsledku zmätočného späťvzatie navrhovateľa, ktorú súd neodstránil. Navrhovateľ v podaní označenom ako „Späťvzatie návrhu na začatie konania zo dňa 30. 05. 2014“ okresný súd žiadal, „aby mu priznal náhradu trov konania vo výške 791,79 € (1/2 časti súdneho poplatku, ktorý sa navrhovateľovi nevráti vo výške 4,59 €, trovy právneho zastúpenia vo výške ich 1 zo sumy 1 574,40 €, t.j. 787,20 €) a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o zastavení konania“, ale v závere tohto podania požadoval, „aby súd vydal uznesenie, ktorým sa navrhovateľovi priznáva náhrada trov konania vo výške 791,79 €, pričom odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 62,16 € do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia“. Túto nezrozumiteľnosť okresný súd neodstránil, ale naopak, prevzal do výroku svojho rozhodnutia, ktorým na jednej strane navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 791,79 €, avšak odporcovi ukladá povinnosť uhradiť navrhovateľovi trovy konania len vo výške 62,16 €. Výrok rozhodnutia v takomto znení bez ďalšieho nemožno označiť inak ako zmätočný a vnútorne rozporný, rovnako ako aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Na základe týchto skutočností odvolací súd napadnutý výrok uznesenia okresného súdu o trovách konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

Po vrátení veci okresný súd v ďalšom konaní navrhovateľa vyzve na predloženie dôkazov, na základe ktorých bude možné ustáliť nárok navrhovateľa na náhradu trov konania (dohodu o mimosúdnom vysporiadaní); preskúma sociálnu situáciu odporcu, ktorý v obidvoch písomných podaniach, doručených okresnému súdu poukazoval na svoju nepriaznivú sociálnu a finančnú situáciu. Až potom okresný súd uznesením (§ 167 ods. 1 O. s. p.) rozhodne o trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a odporca; svoje rozhodnutie primeraným spôsobom stručne odôvodní (§ 157 ods. 2 O. s. p., § 167 ods. 2 O. s. p.). Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.